

1. סלאימה
2. סלאימה
3. סלאימה

ע"י ב"כ עוה"ד ע. לוסטיגמן ואח'
מרחי שמואל הנגיד 27, ירושלים 94269
טלפון: 02-6222808, פקס: 03-5214947

העותר

- נ ג ד -

משרד הפנים

ע"י פרקליטות מחוז ירושלים (אזרחי)
רחי מח"ל 7, ירושלים
טלפון: 02-5419555, פקס: 02-5419582

המשיב

כתב תשובה

בהתאם להחלטת בית המשפט הנכבד מיום 14.02.2013, מתכבד המשיב להגיש את כתב התשובה כדלקמן:

פתח דבר

1. עניינה של עתירה זו בבקשת העותרים כי יאושר מתן מעמד קבע לעותר 1 מכח נוהל איחוד משפחות.
2. כפי שיוצג להלן, עניינם של העותרים נדון שוב ושוב על ידי המשיב ואף הוכרע בוועדת ההשגה לזרים ונקבע, כי החלטת המשיב אשר ניתנה בעניינם של העותרים ניתנה כדין בהעדר ניהול מרכז-חיים בישראל ונוכח הצגת ראיות כוזבות בתמיכה לבקשתם..
3. המשיב יטען כי לא נפל בהליך המנהלי פגם מהותי המצדיק התערבות בשיקול דעתו.
4. המשיב יטען כי מצגי השווא שהוצגו בפני המשיב בניסיון ליצור בסיס עובדתי שמזכה את העותר 1 במעמד, יוצרים לבדם עילה לדחיית בקשתם.
5. המדינה תבקש לראות בכתב תשובה קודם שהוגש בעניינם של העותרים, בהחלטת וועדת ההשגה בעניינם ובהחלטות הגורמים המוסמכים במשרד הפנים כחלק בלתי נפרד מכתב תשובה זה.
6. מלבד עילה זו, דין בקשתם להידחות לגופה, מטעמים אלה ועוד, והכל כפי שיפורט להלן.

רקע עובדתי

7. העותר 3, סלאיימה , הנו תושב קבע יליד 1953. העותרת 2, סלאיימה , הינה תושבת קבע ילידת 1962.
8. העותרים 2-3 נישאו ביום 19.9.1981 ולהם שישה ילדים, חמישה מתוכם רשומים במעמד תושבי קבע בישראל: יליד 1982, ילידת 1985, יליד 1987, יליד 1989 ו ילידת 1995, כולם ילידי ירושלים.

9. העותר 1, סלאיימה ; גם הוא בנם של העותרים 2-3, נולד ביום 13.8.91 באל-בירה אשר באזור.

בקשה 2109/95

10. ביום 23.10.1995 נכת העותר 3 במשרדי המשיב והגיש בקשה לאיחוד משפחות עבור העותר 1, היא בקשה 2109/95. תחת שורת כתובת המבקש, ציין העותר 3 בטופס בקשתו את הכתובת עקבת דרוויש 21.

*** מצב הבקשה כנספת "א".

11. ביום 24.12.96 נשלח מכתב עבור העותר 3, בו הוא נדרש להמציא מסמכים נוספים לתמיכה בבקשתו. המכתב נשלח לכתובת עקבת דרוויש 21 בעיר העתיקה. מכתב זה חזר מהדואר בנימוק "לא נדרש".

*** מצ"ב המכתב שנשלח לעותר 3 בתאריך 24.12.96 כנספת "ב".

12. ביום 30.1.97 סורבה בקשת העותרים לאיחוד משפחות מהטעם שלא הוכח מרכז חיים בישראל. המכתב נשלח לכתובת האמורה שהעביר העותר 3 ומכתב זה חזר אף הוא מהדואר בנימוק "לא ידוע". בשלב מאוחר יותר, בו פנה העותר 3 למשרדי המשיב, נשלח לו בשנית מכתב הסירוב.

*** מצ"ב המכתב מתאריך 30.1.97 כנספת "ג".

בקשה מספר 1409/06 והחלטת המשיב מיום 16.09.2008

13. ביום 6.8.06, **כתשע שנים לאחר סירוב הבקשה הקודמת**, (ובהיות העותר כבן 15), נכת העותר 3 במשרדי המשיב והגיש בקשה נוספת לאיחוד משפחות ומספרה 1409/06. גם בבקשה זו טען העותר 3 למגורים בכתובת עקבת דרוויש 21. במועד הגשת הבקשה נדרש העותר 3 להמציא מסמכים נוספים לתמיכה בבקשתו.

*** מצ"ב הבקשה שהוגשה בתאריך 6.8.06 כנספת "ד".

14. ביום 11.6.07 נשלח לעותר 3 מכתב במסגרתו התבקש להמציא מסמכים שתומכים בבקשתו, וכך גם ביום 4.12.2007.

*** מצ"ב המכתב מיום 11.6.07 כנספת "ה".

15. ביום 9.3.08 התקבלו מסמכים מב"כ העותרים דאז, אך אלו היו חלקיים בלבד, ומספר ימים לאחר מכן, ביום 17.3.08, נשלח מכתב לב"כ העותרים דאז, בו התבקשו העותרים לגבות את בקשתם במסמכים נוספים.

*** מצ"ב המכתב מיום 17.3.08 כנספת "ו".

16. ביום 17.3.08 נשלחו שאילתות למל"ל לקבלת החקירות המלאות אודות משפחת העותרים. בין היתר הועברה לידי המשיב חקירה שנערכה בעניין אחיו של העותר 3 אשר הסתיימה ביום 11.4.06. מהחקירה עולה כי אחיו של העותר 3, סלאיימה, ובנו, סלאיימה, מסרו בחקירתם כי מתגורר בדירה בה טוענים העותרים כי הם מתגוררים, היינו ברח' עקבת דרוויש 21. בסריקת הנכס ע"י חוקרי המל"ל עלה כי הנכס אינו משמש כלל למגורים שוטפים, בניגוד לנטען.

17. באותו מעמד נחקר סלאיימה (בן-אחיו של העותר 3) ובין השאר אמר בחקירתו את הדברים הבאים:

ש: בן כמה דירות הבית הזה?

ת: יש לנו את הבנייה החדשה הזו ובה שלוש דירות כפי שסיפרתי לך, הראשונה ל מעליו ומעליו הדירה שלי. ממול דירת אבי ומורכבת מחדר גדול, חדר קטן, מטבח ושירותים ומתגוררים בה אבי, אמי אחי הרווק ואחותי הקטנה. לומדת בבי"ס בבית חנינה. אני חושב בשם בי"ס אלחיאת ויש עוד דירה מתחת לדירת אבי ומורכבת משלושה חדרים, אך היא ריקה ולא משתמשים בה, יש לי עוד אח נשוי שמו ומתגורר בביתו הפרטי בסילוואן מאחורי בנייני אלשייך.

ש: על שם מי חשבונות החשמל לבית הזה?

ת: יש לנו שני שעונים לבית הזה, אחד על שמי ושם ואחד על שם סבתי, השעון שלי ושל משמש לשלוש הדירות הללו ולהורי שמושכים מאיתנו והשעון השני שרשום ע"ש סבתי שייך למעשה לדירה התחתונה הריקה, היא מרוהטת, אבל אף אחד אינו מתגורר בה כעת, והיא מוכנה עבור החתן עד שנחתן את אחי... "

*** מצ"ב העתק מסמכי החקירה כנספח ז"ז.

18. ביום 2.6.08 הועברו למשרדי המשיב מסמכים נוספים ע"י ב"כ העותרים-דאז.

19. עד שלב זה הועברו למשיב מטעם העותרים מסמכים שעיקרם באלה: תעודות ואישורי לימודים שמפנים לכך שעד שנת 2005 למדו האחים- העותר 1, ו - בבית הספר בשעפאט; חשבונות ארנונה ע"ש העותר 3 עבור הדירה בעקבת דרויש 21 בין השנים 2001-2007; חשבונות מים וחשמל ע"ש אחיו של העותר 3 ואחייניו עבור הדירה בעקבת דרויש 21 לשנים 2003-2007; חברות בקופת חולים עבור בני המשפחה בעלי תושבות הקבע; וכן, מסמכים לפיהם הבת הצעירה של העותרים 3 ו-2 לומדת בבית ספר בכפר עקב.

20. ביום 9.9.08 נערך לעותרים שימוע במשרדי המשיב. במסגרת השימוע עלו סתירות באשר למגוריהם ומרכז חייהם בתחום (בעיר העתיקה).

להלן יובאו ציטוטים רלוונטיים מהשימוע שנערך לעותרת 2:

ש: שרטטי לי את החוש (חצר) בו אתם גרים.

ת: ... בצד השני בית גיסי ובו 3 קומות בכל קומה דירה ל-3 ילדיו,

ו

...

ש: היכן גרים גיסייך?

ת: בראס אל עמוד, לידנו

ש: של מי הנכס בקלנדיה?

ת: לאף אחד אין נכס בקלנדיה.

ש: היכן למדו ילדיך?

ת: עד כיתה 9 למד בשועפאט אח"כ עבר לכפר עקב. אילאא מכיתה א' בכפר עקב.

ש: מדוע לומד בשכ' הדואר?

ת: בעלי חיפש לו בי"ס, בי"ס בשכ' הדואר הסכימו לקבל אך לא למד שם.

ש: מדוע ילדיך לא למדו בבי"ס קרובים לעיר העתיקה?

ת: ביי"ס בשועפאט קרובים אלינו וביי"ס טובים. עבר לכפר עקב משועפאט כי הוא לא כמו האחים שלו, הוא לא תלמיד טוב. אלא לומדת בכפר עקב, כי זה ביי"ס חדש של רשת סכנין.

ש: אמרת ש ו נולדו באל בירה, מדוע אמג'ד רשום אצלך בספח ואמיר לא?

ת: בעלי הגיש בקשה ממזמן ובא כמה פעמים אבל אתם לא רשמתם אותו.

ש: מדוע לא רשום בספח שלך?

ת: הוא (בעלה) אחראי על העניינים האלה.

...

ש: מדוע על הארנונה כתוב כי גודל הבית הוא 9 מ"ר?

ת: לפני כן הארנונה היתה רשומה ע"ש חמתי, אחרי שנפטרה רשמו את הארנונה ע"ש בעלי וגיסי. לחמתי היה חדר ואח"כ בנו עוד חלק. החלק של חמתי, החלק הקטן נרשם ע"ש בעלי והחלק הגדול ע"ש גיסי. אבל אנו גרים שם, אין בעיות בין בעלי וגיסי, יחסים טובים.

ש: ע"ש מי החשמל בביתכם?

ת: ע"ש הבנים של גיסי (צריך להיות - ע.א. ו)

ש: ע"ש מי המים?

ת: ע"ש גיסי.

ש: , במרץ 06 חוקרי המל"ל היו בחוש ובן גיסך תאר את החוש בדיוק כמו שאת תארת רק ש מסר לחוקרים שבדירה שאת טוענת שאת גרה בה, גר אביו, גיסך . גם חוקרי המל"ל מצאו שהדירה בכלל ריקה, הנה תקראי את דברי בן גיסך, לחוקרים, מדוע הוא מסר כי אביו גר בדירה ולא אתם, ומדוע הדירה ריקה?

ת: חוקרי המל"ל לא שאלו אותו עלינו, ולכן הוא לא הזכיר אותנו, אבל אנחנו גרים שם.

ש: נתן אותו תאור של החוש כמוך אבל אמר שאביו גר שם ולא את- כשבכלל הדירה הייתה ריקה.

ת: הוא בכלל עבר לשיח ג'ראח, אנחנו גרים שם והוא לא אמר שאנו גרים שם, כי לא שאלו אותו עלינו .....

להלן יובאו ציטוטים רלוונטיים מהשימוע שנערך לעותר 3 :

(העותר 3 נדרש לשאלה, מדוע כל השנים לא ניסו לרשום את בילדותו כתושב, אם כל השנים גר בישראל)

ש: אם היית אצלן והן מכירות אותך מדוע לא נרשם? איך הוא קיבל טיפולים רפואיים וחיסונים? איך רשמתם אותו לביי"ס?

ת: בביי"ס דרשו רק ת"ז של ההורים ולי ולאישתי יש ת"ז וחיסונים הוא קיבל. הנה פנקס החיסונים של (הציג פנקס חיסונים חדש ובו חיסון אחת בלבד משנת 05)

ש: זה פנקס חדש לחלוטין ובו חיסון אחד בלבד משנת 05 בכלל בן 16 מה פתאום יש לו פנקס חדש וחיסון אחד בלבד ועוד בשנת 05?

ת: זה של הנה רשום פה השם שלו.

ש: היכן קיבל חיסונים?

ת: הנה זה הפנקס שלו.

...

ש: במרץ 06 חוקרי המל"ל היו בחוש ו בן אחיך מסר כי בדירה שאתה אומר שאתה גר בה גר אביו, הוא בכלל לא אמר שאתה גר שם, הנה קרא את דברי בן אחיך.
ת: נכון... שכחתי לומר לך שעל גג ביתי יש חדר לאבני, זה נכון מה שהוא אומר.
ש: אבל הוא אומר שבדירה בה אתה טוען שאתה גר, גר אביו ובכלל חוקרי מל"ל מצאו שהדירה ריקה.

ת: לא שאלו אותו עלי אני נולדתי בבית הזה. אבני והסבא שלי והסבא של אבני גרו בבית הזה כל החיים שלי אני גר בבית הזה אין לי בית אחר.

*** מצ"ב תמליל השימוע כנספח "ח".

21. ביום 16.9.08 סורבה בקשת העותרים לאיחוד משפחות מהטעם שלא הוכח מרכז חיים בישראל לאור המסמכים שנאספו והשימוע שנערך, כן מן הטעם של הצגת נתוני כזב בפני נציגי המשיב ובפני נציגי המל"ל לניהול מרכז-חיים בישראל.

*** מצ"ב מכתב הסירוב כנספח "ט".

22. כנגד החלטת המשיב האחרונה הוגשה בשנת 2008 עתירה מנהלית בפני בית המשפט המחוזי בשבתו כבימ"ש לעניינים מנהליים, עת"מ 8936/08.

23. במסגרת תגובת המשיב לכתב העתירה נתבקש ביהמ"ש לסלק העתירה על הסף, נוכח החלטתו הסבירה של המשיב אשר ניתנה בהתאם להוראות החוק, בשל העדר ניהול מרכז-חיי העותרים בישראל בכלל, ודאי שלא משך שנתיים עובר להגשת הבקשה, ולאחריה, כן נדחתה הבקשה בגין הצגת ראיות כוזבות לניהול מרכז-חיים כאמור.

24. בצד פירוט נימוקי הסרוב, צויין כי פעולת העותרים 1-2 בשיחוי ניכר בהגשת בקשה למעמד עבור העותר רק כעבור 15 שנה ממועד לידתו(!), עומדת לעותרים לרועץ ומלמדת כי כלל לא שהו בישראל במהלך השנים, וממילא לא ראו צורך בבקשה למעמד בישראל עבור העותר 3; כן צויין קיומן של סתירות בין גרסאות שהציגו העותרים בפני חוקרי המל"ל ובפני נציגי המשיב; כן אוזכר דבר-אי דרישת החלטות המשיב מהדואר, עובדה המתיישבת עם ההנחה הסבירה כי במועד הגשת הבקשה בשנת 1995 העותרים לא ניהלו מרכז-חיים בישראל;

25. ביום 17.2.09 נמחקה העתירה ביוזמת העותרים אשר משכו כתב-עתירתם.

בקשה מספר 160/09 והחלטת המשיב מיום 18.02.2010

26. ביום 2.3.09 הוגשה בקשת איחוד משפחות שלישית בעניינם של העותרים, היא בקשה מספר 160/09. באותה בקשה נכתב כך: "מרשי יטענו כי הם גרים בעיר העתיקה בעקבת דרוויש מאז ומתמיד אך מבלי להודות בדבר, הם מוכנים לצמצם את טענת מגוריהם בכתובת לעיל ולטעון כי הם גרים שם מאוקטובר 2006".

*** מצ"ב טפסי בקשה 160/09 כנספח "י".

27. במועד הגשת הבקשה, יום 2.3.09, התבקשו העותרים להמציא מסמכים נוספים לתמיכה בבקשתם. (התאריך שצויין בשוגג- 3.3.09).

28. ביום 7.4.2009, לאחר בקשות חוזרות מטעם המשיב, התקבלו במשרדי המשיב מסמכים חלקיים מטעם העותרים בין היתר העתק חשבון הארנונה בגין מגוריהם-הנטענים בנכס, מנתונו עולה מימדיו – 9 מ"ר בלבד! ; ביום 20.4.09 התקבלו מסמכים נוספים, בין היתר העתקי תעודות לימודים של ילדי המשיגים בבי"ס בכפר עקב; ביום 6.4.09 נתקבלה פניית בי"כ המשיגים-דאז, במסגרתו ציין כי מרשיו מתעתדים להגיש בקשה חדשה לאחמ"ש, ומ"מ נטען לקיומו של מרכז-חיים בישראל לכל הפחות למן 10/06; כן, בהמשך, הועברו לבקשת המשיב נתוני צריכת החשמל ע"ש המשיג לשנים 2006-2009 לנכס בקלנדיה.

29. ביום 11.1.10 שוגר לידי העותרים זימון לשימוע קבוע ליום 18.1.00. לבקשת בי"כ העותרים מועד השימוע נדחה ליום 26.1.10; במועד השימוע נתבקשו העותרים להציג תדפיס צריכת החשמל לדירת-המגורים בקלנדיה למן שנת 2000;

30. העותרים לא התייצבו לשימועים, אף לא במועד החלופי שתואם עבורם לבקשת בי"כ-דאז. ביום 27.1.10 נתבקשו העותרים להודיע בתוך 14 יום אם מעוניינים להמשיך הטיפול בבקשתם ולתאם מועד חלופי לשימוע, שאל"כ הבקשה תסורב; ביום 7.2.10 נקבע לעותרים מועד לשימוע ליום 16.2.10.

*** מצ"ב זימוני המשיב כנספח יא (על גבי מסמכי הזימון- עדכון בדבר בדחייה מטעם העותרים).

31. ביום 16.2.10 נערך לעותרים שימוע, במסגרתו עומתו אל מול ממצאי המשיב לעניין ניהול מרכז-חיים. במעמד השימוע הוגשה בקשה בכתב מטעמם של העותרים, למתן מעמד ארעי עבור העותר 1 עד שתאושר בקשתם, , על אף שאינו עומד בדרישת הסף לניהול מרכז חיים בישראל.

32. במסגרת השימוע שנערך, הציגו העותרים גרסאות סותרות לעניין קיומו של הנכס בבעלותם בקלנדיה- תחילה הכחישו קיומו, אחר כך טענו כי חשבון החשמל רשום תחת הבן , **ולבסוף הודו כי הנכס שייך להם.**

33. כן, העותרים 1- 2 לא הציגו הסבר מספק לעניין ויתורם המתמיה למימוש זכאותם- הפוטנציאלית, בהיותם תושבי קבע, לקבלת קצבאות מהמל"ל.

34. ויובהר, טענה לחובות נטענים כלפי המל"ל- כטעם לאי הגשת בקשות למל"ל- אינה מספקת בעליל.

*** מצ"ב תמליל השימוע בבקשה 160/09 כנספח "יב".

35. ביום 18.2.2010 נשלחה לעותרים החלטת המשיב לדחות את בקשתם השלישית. הסירוב ניתן לאור הסתירות שעלו בשימוע, ההצגה המגמתית והכוזבת של המסרים שלהם, וכמובן, כיוון שלא עלה בידם להוכיח כי מרכז חיים מתנהל בתחום.

*** מצ"ב מכתב הסירוב כנספח "יג".

36. ביום 16.8.10 התקבלה פניה מטעם בי"כ העותרים למתן ארכה להגשת בקשת ערר. לבקשתם, הושב מטעם המשיב ביום 17.8.10, כי לא ניתן לדון בבקשה מעל חצי שנה מיום ההחלטה. מענה זה הושב ע"י רשות הדואר מן הטעם "לא נדרש".

*** מצ"ב מכתב המשיב כנספח "יד".

37. ביום 24.2.2011 הוגשה בקשה ע"י ב"כ העותרים לשיקול מחדש של סירוב המשיב להסדרת מעמד העותר 1.

*** מצ"ב מכתב ב"כ העותרים כנספח "טו".

38. ביום 3.3.2011 נשלחה תגובת המשיב למכתבם האחרון של העותרים, ואף מכתב זה הוחזר ע"י רשות הדואר מהטעם 'לא נדרש'.

*** מצ"ב מכתב המשיב שהוחזר ע"י רשות הדואר, כנספח "טז".

39. ביום 10.4.11, ביום 16.5.11 וביום 6.6.11 התקבלו במשרדי המשיב פניות נוספות מטעם העותרים. ביום 19.6.2011 נשלחה תגובה שנייה מטעם המשיב בה הוסבר שוב כי בקשתם נדחתה כדין ביום 18.2.10 מחמת אי ניהול מרכז-חיים בישראל. כן צוין כי העותרים חרגו מסד הזמנים שקבוע להגשת ערר על החלטה זו.

*** מצ"ב תגובת המשיב מיום 19.6.2011 כנספח "יז".

40. ביום 20.7.2011 הוגשה מטעם העותרים השגה בפני ועדת ההשגה לזרים- מרחב ירושלים וביום 7.8.2011 הוגשה מטעם המשיב תשובה להשגה.

*** מצ"ב כתב התשובה כנספח "יח".

41. ביום 22.9.2011 הגישו העותרים מסמכים חדשים עליהם ביקשו להסתמך בטענותיהם נגד סבירות ההחלטה של המשיב, ובהם גם תקירות המל"ל.

42. ביום 22.12.2011 ניתנה החלטת יו"ר ועדת ההשגה הדוחה את ההשגה. בין היתר, נקבע בהחלטה: "משנקבע כי נטל ההוכחה להוכחת מרכז חיים בישראל חל על המבקש, הם המשיגים, הרי שהגשת בקשה המלווה בסתירות מהותיות בטענותיהם, המוליכות לקביעה שאין אחריה ספק, שמשיגים חרגו ממתחם הטעות התמימה או הבלבול..".

** מצ"ב החלטת ועדת ההשגה כנספח "יט".

43. ביום 07.02.2012 הוגשה עתירה כנגד החלטת ועדת ההשגה, היא העתירה דן, עת"מ-13072-12. בה טענו לחוסר סבירות לכאורה של החלטות המשיב בעניינו של העותר 1 לאורך השנים האחרונות.

44. ואולם, לאחר הגשת עתירה זו, ביום 01.05.2012, הוסכם בין הצדדים כי לאור טענת העותרים על מציאת ראיות נוספות, יידון עניינם של העותרים, בפעם הרביעית במשרדי המשיב.

החלטת המשיב מיום 15.01.2013

45. החלטת המשיב, נשוא עתירה דנא, מבוססת על העדר ניהול מרכז-חיים בתחומי ישראל, כפי הראיות אותם המציאו העותרים בתמיכה לבקשתם ובעניינם התקשו לספק הסבר מניח את הדעת. כך, בין היתר, לעניין נתוני צריכת החשמל בדירת המשפחה בבניין הרשום על שם האב בקלנדיה. אשר הצביעה על מגמת עלייה, שלא הוכחה ע"י העותרים. בשימוע שנערך לעותרת בפני נציגי המשיב טענו תחילה כי נתוני צריכה הגבוהים נובעים מכך ששכניהם לבניין בקלנדיה 'משכו' חשמל מדירתם. בהמשך השימוע שנערך, הודתה העותרת 2 כי העותר 3 אמר לה שלא למסור את עובדת מגורי המשפחה בקלנדיה, מחשש שהמידע יחבל בבקשת איחוד המשפחות של בנם.

46. ***** מצ"ב פרוטוקול השימוע מיום 10.2.2012 כנספח "כ".**

47. ביום 15.01.13 התקבלה החלטת המשיב לדחות את הבקשה, ולעותרים נשלחה הודעה מפורטת.

*** מצ"ב החלטת המשיב מיום 15.01.2013 כנספח "כא".

רקע נורמטיבי

סמכות המשיב- כללי

48. סעיף 1 (ב) בחוק הכניסה לישראל, התשי"ב-1952 (להלן: **חוק הכניסה לישראל**) קובע כי מי שאינו אזרח ישראלי או בעל אשרת עולה או תעודת עולה, אינו בעל זכות קנויה לשבת בישראל, וכי ישיבתו בישראל מותנית ברישיון ישיבה שינתן לו.
49. בהתאם לסעיף 2 לחוק הכניסה לישראל, הסמכות למתן אשרות ורישיונות ישיבה בישראל, ובכלל זה אשרה ורישיון לישיבת קבע או לישיבת ארעי, מוקנית לשר הפנים, או למי שהוסמך על ידו. בסמכות השר לקבוע תנאים להנפקתם ולתוקפם (סעי' 6 לחוק הכניסה לישראל), כן מוסמך השר להתקין תקנות ליישום חוק הכניסה לישראל (סעי' 14 רישא לחוק). ואכן, מכוח סעיף זה הותקנו תקנות הכניסה לישראל, תשל"ד-1974 (להלן: **תקנות הכניסה לישראל**).
50. בהתאם להלכה אשר נקבעה במספר פסקי דין, לשר הפנים נתון שיקול דעת רחב בהפעלת סמכויותיו על פי חוק הכניסה לישראל. [ר' בג"ץ 758/88 **קנדל נ' שר הפנים**, פ"ד מו(4) 505, 520, בג"ץ 3648/97 **סטמקה נ' שר הפנים** פ"ד נג(2) 728, 753, בלאץ 4156/01 **דימיטרוב נ' משרד הפנים**, פ"ד נו(6) 289, 293, עע"מ 9993/03 **חמדאן נ' ממשלת ישראל**, פ"ד נט(4) 134, עע"מ 4614/05 **מדינת ישראל נ' אורן** (פורסם בנבו, ניתן ביום 16.03.06).
51. שיקול דעת רחב זה נתון לשר לאור עיקרון הריבונות המקובל, אשר לפיו רשאית המדינה להחליט מי ישהה ויכנס לתחומה. [ר' בג"ץ 482/71 **קלרק נ' שר הפנים**, פ"ד כז(1) 113, 117, בג"ץ 1031/93 **פסרו (גולדשטיין) נ' שר הפנים**, פ"ד מט(4) 661, 705, בג"ץ 4370/01 **לפקה נ' שר הפנים** פ"ד נו(4) 920, 930]
52. לאדם אשר אינו אזרח ישראלי, אין זכות חוקית להיכנס לישראל או לשהות בה ללא אשרה כדין, וכך נקבע בעת"מ 1764/05 **אחלם עבדל נ' משרד הפנים ואח'**, תק-מח 2005(2).
53. משכך, אין המדובר בזכות המוקנית מכת הדין. בקשות הכניסה לישראל וקבלת מעמד נבחנות במסגרת מתחם שקול הדעת הרחב המוקנה לשר הפנים, אשר הוגדר כ"שומר הסף" של המדינה (בג"ץ 8093/03 **ארטמייב נ' משרד הפנים**, פ"ד נ"ט(4) 577). שיקול דעתו של שר הפנים נתון לביקורת שיפוטית, אך לאור האמור לעיל, הביקורת הינה מרוסנת. [ר' בג"ץ **קנדל נ' שר הפנים**, פ"ד מו(4) 505, 528, בג"ץ 3403/97 **אנקין נ' משרד הפנים** פ,ד נא(4) 522, 525, בג"ץ 3403/00 **קובלסקי נ' שר הפנים** פ"ד נו(2) 21, 28]
54. המדיניות הננקטת על כן, היא פועל יוצא של ריבונות המדינה ושל סמכותה הבלעדית להחליט מי יוכל לשהות בשטחה כאמור, ובהתאם לכך, היא מדיניות מצמצמת. לצורך כך נקבעו קריטריונים מחמירים, אשר ככלל, תיבתן רק בקשתו של העומד בהם. מתן מעמד בישראל, בהיותו מעניק זכויות ויוצר סטאטוס, אינו עניין של מה בכך.

היעדר תחולה של סעיף 12 לתקנות ובקשות איחוד משפחות

55. תקנה 12 לתקנות הכניסה לישראל- התשל"ד-1974 (להלן: תקנה 12) חלה, על פי לשונה ומהותה, על ילד שנולד בישראל. תקנה 12 קובעת-

"ילד שנולד בישראל, ולא חל עליו סעיף 4 לחוק השבות, התשי"ז-1950, יהיה מעמדו בישראל כמעמד הוריו; לא היה להוריו מעמד אחד, יקבל הילד את המעמד של אביו או אפוטרופסו זולת אם ההורה השני מתנגד בכתב לכך; התנגד ההורה השני, יקבל הילד את המעמד של אחד מהוריו, כפי שיקבע השר"

56. לפיכך, תקנה 12 אינה חלה על קטיני הנוולד מחוץ לישראל, כך שרכישת מעמד עברו יכולה להתבצע רק באמצעות בקשת איחוד משפחות. (עת"מ 8315/08 מוחמד גאבר נ' שר הפנים: (עת"מ י-ם) 505/03 חטיב נ' מנהל הלשכה האזורית למנהל האוכלוסין, לא פורסם, 10.7.03; עת"מ 979/03 בראקעה נ' מינהל האוכלוסין – מזרח ירושלים, לא פורסם, 15.3.04)."

הגדרת תושב איזור

57. ביום 12.05.02, התקבלה החלטת הממשלה מס' 1813 בעניין מדיניות איחוד משפחות בנוגע לתושבי הרשות הפלסטינית ולזרים ממוצא פלסטיני, לרבות ילדיהם, אשר 'הקפיאה' את המצב שהיה ערב קבלת ההחלטה. קרי, תושב איזור אשר קיבל בעבר היתר שהייה בישראל, ימשיך לשהות בישראל על בסיס ההיתר בו אחז ערב קבלת החלטת הממשלה (בכפוף, לעמידה בתנאי הנוהל ובהעדר מניעות), אולם לא יזכה לשדרג מעמדו; מי שבקשתו סורבה קודם להחלטת הממשלה ולא היו בידו היתרי שהייה בישראל במועד קבלתה, לא יוכל להגיש בקשה חדשה.

58. ביום 06.08.03 פורסמה ונכנסה לתוקף הוראת השעה הקובעת (סעי' 2):

"בתקופת תוקפו של חוק זה, על אף האמור בכל דין לרבות סעיף 7 לחוק האזרחות, שר הפנים לא יעניק לתושב אזור אזרחות לפי חוק האזרחות ולא ייתן לו רישיון לישיבה בישראל לפי חוק הכניסה לישראל, ומפקד האזור לא ייתן לתושב כאמור היתר לשהייה בישראל לפי תחיקת הביטחון באזור."

59. חוקתיות הוראותיו של חוק האזרחות והכניסה לישראל (הוראת שעה), התשס"ג-2003, אושררה בדעת רוב (ביום 14.5.06) במסגרת בג"צ 7052/03 עדאלה-המרכז המשפטי לזכויות המיעוט הערבי בישראל ואח' נ' שר הפנים ואח'. נוכח פסיקה זו הוראת השעה חלה למן מועד קבלת החלטת הממשלה, יום 12.05.02, ובלבד שלא שונו הוראות חוק הוראת השעה במסגרת התיקון להוראת השעה.

60. נוסחו של חוק הוראת השעה תוקן **בחוק האזרחות והכניסה לישראל** (הוראת שעה) (תיקון).

התשס"א-2005, ביום 01.08.05. במסגרת התיקון נעשו מספר שינויים, ובהם:

א. הובחרה הגדרת "תושב אזור" בסעיף 1-

"תושב אזור" - מי שרשום במרשם האוכלוסין של האזור, וכן מי שמתגורר באזור אף שאינו רשום במרשם האוכלוסין של האזור, ולמעט תושב יישוב ישראלי באזור.

ב. הורחבו החריגים בהם ניתן להעניק רישיון או היתר ישיבה בישראל ל"תושבי האזור". לשון סעיף 3א לחוק הוראת השעה (תחת סעיף 3(1) המקורי), כדלהלן-

"על אף הוראות סעיף 2, רשאי שר הפנים, לפי שיקול דעתו -

(1) לתת לקטין תושב אזור שגילו עד 14 שנים רישיון לישיבה בישראל לשם מניעת הפרדתו מהורו המשמורן השווה כדין בישראל.

(2) לאשר בקשה למתן היתר לשהייה בישראל בידי מפקד האזור לקטין תושב האזור שגילו מעל 14 שנים לשם מניעת הפרדתו מהורו המשמורן השווה כדין בישראל, ובלבד שלא יוארך היתר כאמור אם הקטין אינו מתגורר דרך קבע בישראל."

61. יובהר, כי על פי התיקון להוראת השעה מאוגוסט 2005 בעוד לילדים עד גיל 14 רשאי שר הפנים, לפי שיקול דעתו, ליתן רישיון לישיבה בישראל, הרי שלילדים מעל גיל 14 רשאי לאשר בקשה למתן היתר לשהייה בישראל אשר המוסמך להכריע בבקשה הוא המפקד הצבאי באזור. (עת"מ (י-ם) 168/06 מוחמד אבו-אלהוא ואח' נ' שר הפנים, תק-מח 2006(3), 8038; עע"מ (מנהליים) 1621/08 מדינת ישראל-משרד הפנים נ' זאיד חטיב, תק-על 2011(1), 991, 999 (2011), פסקאות 9, 10 ו-11).

62. כאשר מדובר בקטין תושב אזור שגילו מעל 14, בהתקיים תנאים שונים יתכן שהוא יקבל היתר לשהייה בישראל מאת מפקד האזור.

קיום מרכז חיים בישראל-

63. בבקשה לאיחוד משפחות נדרש המבקש להוכיח מרכז חיים בישראל משך שנתיים ימים קודם להגשת הבקשה, על מנת להוכיח כי העותר אינו תושב איזור. דרישה זו עמדה במבחן הפסיקה במקרים של בקשות לרישום ילדים, ועל אחת כמה וכמה בבקשות לאיחוד משפחות (עת"מ (ירושלים) 742/06 עאידה אבו קוידר נ' שר הפנים, תק-מח 2007(2), 985).

64. כמו כן, הנטל להוכחת מרכז חיים בישראל הוא על מגיש הבקשה לאיחוד משפחות או למתן מעמד לילדים שנולדו בישראל, הלא הוא תושב הקבע.

[ר' בין היתר עת"מ 622/07 נסראללה נ' שר הפנים (פורסם בנבו 11.05.08), עת"מ 8028/08 ג'עפר נ' משרד הפנים (פורסם בנבו 27.07.08), עת"מ 8715/08 חלדיה מוסא שריתה נ' שר הפנים (פורסם בנבו 19.02.09)]

חוסר ניקיון כפיים - כטענת סף

65. די בכך שהמשיב כרשות מנהלית, לא שוכנע באמינות גרסת המבקש באשר למקום מגוריו כדי לדחות את הבקשה לאיחוד משפחות. כך נקבע בעת"מ (ירושלים) 160/07 **כאמל שאויש נ' משרד הפנים**, תק-מח 2007 (2), 6660-

"...המשיב מצא כי בקשת העותרים מבוססת על עובדות כוזבות ואי הוכחת מרכז חיים בישראל שנתיים לפני הגשת הבקשה, ובנסיבות העניין החלטה זו סבירה ואין הצדקה להתערב בה. אדם הפונה לרשות בבקשה המבוססת על נימוקים הומניטאריים חייב להציג נתוני אמת ולכך חשיבות מיוחדת. יש לזכור כי לרשות אין את היכולת והאמצעים לבדוק כל פרט בנתונים שמציגים הפונים אליה. לפיכך מוטלת עליהם חובה מיוחדת לדייק ולהציג בפני הרשות את מלוא הנתונים הרלבנטיים והאמיתיים לבקשתם. מי שלא עומד בדרישה זו, שומט את הבסיס העיקרי לבקשתו ולאמון הבסיסי הניתן להצהרות ולנתונים שהציג בפני הרשות".

66. אכן, כפי שכבר קבע בעבר בית משפט זה, די שהבקשה נסמכת על פרטים כוזבים בכדי לדחותה. ראו לעניין זה עת"מ (ירושלים) 981/03, **סמארה מתמוד ואח' נ' משרד הפנים**, תק-מח 2004(1), 12462:

"משהוכח שפניית העותר למשיב בוססה על תצהירים ומסמכים כוזבים, כאשר גם ב"כ העותר לא ידע להסביר מדוע נזקק העותר לכזבים אלה, אם הוא אכן התגורר בישראל, המשיב היה רשאי להחליט כפי שהחליט. בנסיבות אלה החלטת המשיב נופלת במתחם הסבירות ואין עילה שבית המשפט יתערב בשיקול דעתו." (ההדגשות אינן במקור)

מבחו הראייה המנהלית – אל מול נטל העותרים

67. ראוי לציין, כי על בית משפט נכבד זה לנהוג משנה זהירות בבואו לבחון את עמדת המשיב ואת משקל הראיות המנהליות עליו ביסס את החלטתו. הראיה המנהלית גמישה יותר מן הראיה השיפוטית והכלל אומר, כי ראיה מנהלית היא כל אשר כל אדם סביר היה רואה אותה כבעלת ערך הוכחתי והיה סומך עליה. וראו בעניין זה: בג"צ 987/94 יורונט קווי זהב נ' שרת התקשורת, פד"י מח(4) 412, 424-425, בג"צ 1712/00 יורי אורבנביץ' נ' משרד הפנים,

מנהל אוכלוסין, פ"ד נח(2) 951, 957-958, בג"צ 2394/95 מוצ'ניק נ' משרד הפנים, פ"ד מט(3) 274. בג"צ 442/71 לנסקי נ' שר הפנים, פ"ד כו(2) 337, 357; בג"צ 6163/92 אייזנברג נ' שר הבנוי והשיכון, פ"ד מז(2) 229, 268.

68. ברי בעניינו, המפורט לעיל באריכות, כי המשיבים עמדו בדרישת הראייה המנהלית, ואל מול זאת ברור, כי העותרים לא עמדו בנטל הראייתי הנדרש.

69. לא למותר לציין, כי בהתאם להלכה בית המשפט הנכבד מעביר תחת שבט הביקורת השיפוטית את ההחלטה המינהלית ובוחן את סבירותה. אין המדובר בהחלפת שיקול הדעת של הרשות המינהלית בשיקול דעתו של בית המשפט הנכבד. ר' רע"ב 1663/98 בנימין בן נחמיה יאיר נ' נציב שירות בתי הסוהר, תק-על 98(2) 322; בג"צ 4539/94 ד"ר נקסה נביל נ' ד"ר אפרים סנה ואח', פ"ד מח(4) 778; פ"ד מח(3) 542.

עמדת המשיב

70. בהחלטות שניתנו על ידי המשיב בעניינו של העותר 1, ובהחלטת ועדת ההשגה, לא נפל רבב, ובדאי לא כזה המצדיק התערבות של בית המשפט הנכבד.

71. החל מבקשתם הראשונה בשנת 2006 ועד בקשתם האחרונה לפני מספר חודשים, העותרים ממשיכים ומשנים את מסכת העובדות לה הם טוענים העותרים. בכך ביקשו העותרים לעמוד בקריטריון לזכאות למעמד מכוח איחוד משפחות, באמצעות מסרים כוזבים.

72. בבקשתם הראשונה, השניה והשלישית, טענו העותרים כי הם גרו מאז ומתמיד בעיר העתיקה וכי אין להם נכס בבעלותם בקלנדיה. מאוחר יותר, תוך כדי השימועים, שינו גרסתם וטענו כי עברו לגור בעיר העתיקה בתחילת שנת 2006 ואף הודו כי הבית בקלנדיה אכן בבעלותם. יחד עם זאת, גם לאחר הודאתם בבעלות על הנכס, נשאר גרסאותיהם לוקות באמינותן, כפי שיפורט להלן:

החלטת המשיב השלישית מיום 18.2.2010 והחלטת ועדת ההשגה לזרים מיום 22.12.2011

73. מכלול הפרטים שהועלו משימוע שנעשה לעותרים טרם קבלת ההחלטה, ומהמסמכים שהעותרים העבירו, העלה בפני המשיב סתירות רבות בדבריהם של העותרים למגוריהם בירושלים:

א. העותרת 2 טענה עוד ביום השימוע תחילה, 16.02.2010, כי הבית בקלנדיה אינו בבעלותה. מאוחר יותר באותו שימוע, הפכה העותרת 2 את עמדתה והודתה בבעלותם על הנכס, אף ציינה כי העותר 3 הורה לה להציג גרסה כוזבת ע"מ שלא לחבל בסיכויי בקשתו לאחמ"ש. העותרים 2-3 הצהירו בשימועיהם בנפרד, כי גרו כל חייהם בנכס בעיר העתיקה.

ב. בחקירות מל"ל משנת 2006, כפי שהוצג לעיל, טענו אחיו של העותר 3, אשתו ובנם כי הם מתגוררים בבית בעיר העתיקה, ולא הזכירו את העותרים. מעבר לאמור, חוקרי מל"ל שביקרו בבית התרשמו כי על אף טענות אחיו של העותר 3, אף אחד אינו

מתגורר בבית, בו טוענים העותרים כי הם מתגוררים סקירת הנכס העלתה כי אינו משמש למגורים, בניגוד למוצהר ע"י מי מהמבקשים.

ג. כאשר העותרים 1 ו-2 נשאלו בשימוע אודות ממצאי חקירת מל"ל שנערכה בנוגע לאח העותר 1, סלאימה, ניסו להתחמק ממתן תשובה כלשהי, ולא ענו לעניין.

ד. הארנונה עבור הדירה האמורה בעיר העתיקה, משולמת ברובה על ידי סלאימה. חשבונות המים והחשמל עבור הדירה האמורה בעיר העתיקה, משולמים על ידי משפחתו של הישאם סלאימה.

ה. ילדי העותרים למדו בשועפאט, וחלקם **בכפר עקב הסמוך לקלנדיה**. העותרים לא נתנו הסבר מספק לשאלה מדוע חלק מילדיהם, ובהם העותר 1, למדו הרחק מהעיר העתיקה בעוד שבאזור מגוריהם קיימים בתי ספר רבים.

ו. העותרים לא קיבלו קצבאות ממל"ל לאורך השנים, והדבר תמוה נוכח העובדה כי הן העותר 1 והן העותרת 2 תושבי קבע.

74. לאור האמור, עולה כי העותרים לא הוכיחו מרכז חיים בישראל במשך שנתיים ימים עובר להגשת הבקשה, הם מסרו למשיב מידע חלקי בלבד, אשר גם הוא אינו מתיישב עם העובדות בשטח.

75. ויודגש, החלטת המשיב לא התבססה על טענת שיהוי כטענת סף בהגשת הבקשה, אלא ציינה כי פעולתם העותרים בשיהוי ניכר ברישום העותר 3 במרשם האוכלוסין לאחר 15 שנה מאז שנולד, ולאחר 11 שנים מאז הוגשה הבקשה הראשונה לרישומו, פועלת כרועץ לעותרים והיא מלמדת כי העותרים כלל לא שחו בישראל במהלך השנים ולכן לא ראו צורך לטפל ברישום העותר 3 בישראל.

76. לאור הנסיבות והטעמים שהובאו לעיל הרי שהחלטתו של המשיב מיום 18.02.2010 הייתה כדין, בהתאם להוראות החוק, וניתנה בסמכות ובסבירות. עמדת המשיב היא כי אין כל עילה לבית המשפט הנכבד להתערב בהחלטתו.

החלטת המשיב מיום 15.01.2013

77. גם בהליך האחרון שנוהל בבקשת העותרים לאיתוד משפחות, לא מסרו העותרים גרסה עובדתית אחידה ועקבית דייה המצדיקה בבירור את גרסתם לפיה מגוריהם של העותרים בשנים האחרונות הינו בירושלים, כן, כזו שהיה בה כדי לגבור על חוסר האמינות שיצרו בהליכים הקודמים.

78. **למעלה מן הדרוש נציין כי אמנם, הציגו העותרים חקירות מל"ל שלא הוצגו קודם לכן, אך אין בממצאי החקירות כדי להוכיח את טענות העותרים. ראשית משום שממצאי המל"ל הרלוונטיים הינם משנת 2011, ולכן לא היה בהם כדי לספק הוכחה למגורי העותרים בירושלים, כטענתם, משנת 2006. המדובר הוא בהתייחסות של העותרים עצמם לשיפוץ ומגורים לכל המוקדם משנת 2008, ובודאי שלא ניתן להסיק מהם תושבות משנת 2006 שתואם את המסכת שטוענים לה העותרים.**

79. לאור הניסיון עם העותרים, שהמשיכו ושינו את גרסתם על ידי "עדכון" יום המעבר לעיר העתיקה, העדויות מחקירות המל"ל דווקא מזגישות את חוסר ההתיישבות של בקשותיהם

עם המגורים בירושלים. בבקשתם נשוא עתירה זו, זו מיום 1.3.2009, נשענת על מגוריהם בירושלים שנתיים אחורה מיום זה, והרי שלא ניתן לומר שמחקירת המל"ל עולה ראייה משמעותית לכך.

80. שנית, את ממצאי חקירות המל"ל לכשעצמם, לא נכון יהיה לקבל כראיות מוחלטות, שכן חקירות המל"ל נעשו בלא שהיה למל"ל עניין לבדוק את המגורים לעומקם, כיוון שהעותרים לא ביקשו זכאות לקצבאות.

81. כל אלה, העמידו בספק את מידת האמינות של הממצאים הנטענים מחקירות אנשי מל"ל, ועמם גם הסתירה הבלתי מוסברת של המשך צריכת החשמל בדירה בקלנדיה וההפחתה המאוחרת. לקשיים הללו בהוכחה, הצטרפו הדברים שעמדו ברקע הטיפול בעניינה של משפחת סלאיימה, והוא רצף המסרים הכוזבים שהוצגו עד עתה.

82. מכל האמור עולה כי לא הורם הנטל הנדרש על מנת להוכיח מגורי העותרים בירושלים.

83. מהמסכת העובדתית עולה כי המשיב היה נכון לבחון שוב ושוב את הזכאות של העותרים.

חוסר נקיין כפיים בנתוני העתירה

84. ההלכה היא כי מסרים כוזבים אודות מגורי המבקש על מנת לקבל מעמד בישראל, די בהם כדי להוות עילה לדחיית בקשה לאיתוד משפחות. ברי כי בעת דיון בזכאותו של אדם לקבל מעמד, ובהיותו של המשיב שומר הסף של החברה, נתונה האחריות בצדו של המבקש מעמד, לשכנע את המדינה כי כוונתו טהורות וכי הוא עומד בקריטריונים.

85. כאשר העותרים 2-3 הוכחו באמירות כוזבות, נדרשות ראיות חזקות מאוד כדי להוכיח כי כוונותיהם ואמירותיהם לעת הנוכחית הן ישרות. בהינתן המצב הזה, ובהינתן הפרטים החדשים שהציגו העותרים, לא הורם הנטל הזה. וודאי וודאי שלא ניתן לומר שההחלטה היתה בלתי סבירה.

86. מהפירוט לעיל, עולה בבירור כי לא מדובר בבלבול של העותרים שגרם להם לטעון לכך שהם אינם בעלי נכס בקלנדיה, וכי הם גרו בירושלים כבר כמה שנים (והדבר אף נאמר מפי העותרת 2 באחד השימועים). מדובר בכוונה להטעות את המשיב בכדי למנוע ממנו מלראות בבית זה כביתם המרכזי של העותרים ולהניע את המשיב לחשוב שמרכז חייהם בירושלים.

87. חוסר נקיין הכפיים, משמעותו העיקרית עבור המשיב הוא כהטלת ספק ברמת מרכז החיים בירושלים. אמירות כוזבות יוצרות אינדיקציה למרכז חיים מחוץ לירושלים ולמידת האמינות שבה יש לגשת לשאר טענות המבקשים.

אחרית דבר

88. החלטת המשיב- המבוססת על העדר נקיין כפיי העותרים בהצגת נתונים כוזבים בתמיכה לבקשתם, ועל העדר ניהול מרכז-חיים בישראל בניגוד למוצהר על-ידם הינה סבירה ועניינית,

89. טענת העותרים כי החלטת המשיב נגועה בשיקולים זרים אינה נכונה, שכן שיקולי העותר היו ענייניים לחלוטין ובודאי שלא ניתן לומר שהתחשבות בהן היא לא סבירה לכשעצמה.

90. הגרסאות החלופיות החוזרות שהעותרים הציגו לאורך השנים, הקשו על המשיב ליצור בסיס עובדתי יציב וברור לקבלת החלטתו. על כן, גם טענת העותרים להיעדר תשתית עובדתית ראויה לקבלת ההחלטה, היא טענה לא הגיונית, שכן היו אלה העותרים עצמם שתרמו לחוסר הבהירות.

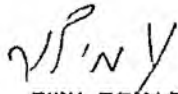
91. מעבר לנדרש, יעיר המשיב כי העותר 1 הינו יליד 1991. החל משנת 2005, הוא אינו עומד בקריטריונים של סעיף 3א(1) לתיקון הוראת השעה תשס"ה 2005, והחל משנת 2009, העותר הינו בגיר, וספק כמה הוא יסמוך על שולחנם של הורם, כפי שנטען בעתירה.

92. לאור המפורט לעיל באריכות, כי המשיבים לא עמדו בדרישת הראייה המנהלית.

93. זאת ועוד, הרי שבית המשפט הנכבד, בשבתו כבית משפט לעניינים מנהליים אינו ערכאת שימוע נוספת או עליונה על החלטות המשיב. על העותר הנטל להראות מדוע החלטת הרשות, כפי שנתקבלה, חורגת ממתחם הסבירות ומצדיקה התערבות בית המשפט. כאמור לעיל, החלטת המשיב בעניינם של העותרים סבירה ומתבקשת היא, ובכל מקרה היא אינה חורגת ממתחם הסבירות, מחוסרת תשתית עובדתית או נגועה בשיקולים זרים, כפי שטוענים העותרים. על כן, דין העתירה להידחות.

94. תצהיר חתום כדין בתמיכה לכתב התשובה יוגש במועד בסמוך למועד הדיון.

אשר על כן, מתבקש בית המשפט הנכבד לדחות את העתירה שבכותרת, ולחייב את העותרים בהוצאות המשיבים.

עמיצור איתם, עו"ד
עוזר לפרקליטת מחוז ירושלים (אזרחי)

כ"ה באייר, תשע"ג

5 במאי, 2013